

Nr 93

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fortsatt anstånd för Stockholms stadsmision med skyldigheten att inlösa vissa lån; given Stockholms slott den 25 februari 1955.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1955.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för socialdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *fortsatt anstånd för Stockholms stadsmision med skyldigheten att inlösa vissa lån* samt anför.

För anordnande av ett skyddshem — den dåvarande benämningen på ungdomsvårdsskolorna — för flickor erhöll Stockholms stadsmission under åren 1926—1939 lån av statsmedel å tillhoppa 745 000 kronor. Anslag här för anvisades under rubriken låneunderstöd (sedermera fonden för låneunderstöd).

T. o. m. den 30 juni 1948 drevs Skarvik-Tallåsen i stadsmissionens regi. Staten lämnade sitt stöd till verksamheten *dels* genom att lånen var räntefria *och dels* genom att driftbidrag utgick. Enligt ett av Kungl. Maj:t den 30 juni 1948 godkänt avtal skulle staten för fortsatt ungdomsvårdsskoleverksamhet arrendera Skarvik-Tallåsen fr. o. m. den 1 juli 1948 t. o. m. den 30 juni 1953. Enligt avtalet skulle statslånen kvarstå räntefria intill frånträdesdagen. Avtalet innefattade uttryckligen en slutlig reglering av de ekonomiska mellanhavandena mellan staten och stadsmissionen på grundval av tidigare avtal. Sedermera godkände Kungl. Maj:t den 25 september 1952 ett mellan socialstyrelsen och stadsmissionen träffat avtal om förkortning av arrendetiden, varigenom skolan återgick till stadsmissionen den 1 april 1953. Enligt sistnämnda avtal skulle statslånen fortfarande kvarstå räntefria intill den 30 juni 1953, då de skulle inlösas av stadsmissionen.

Vid behandlingen i 1954 års statsverksproposition av frågan om anslag å kapitalbudgeten (bil. 26, p. 8) anmälde jag en framställning från Stockholms stadsmission rörande de uppburna statslånen. Stadsmissionen hade hemställt att staten antingen skulle övertaga anläggningen på vissa villkor eller ock avskryva sin fordran på stadsmissionen, såvida icke en tredje utväg kunde finnas genom förhandlingar. För egen del anslöt jag mig till socialstyrelsens i utlåtande över framställningen uttalade åsikt att staten icke borde övertaga Skarvik-Tallåsen. Däremot borde stadsmissionen, om icke särskilda skäl talade däremot, erhålla anstånd med återbetalningen av lånen så länge vid Skarvik-Tallåsen bedreves en samhällsgagnande verksamhet av sådan art att det från statens sida kunde anses motiverat att anstånd lämnades. Lånen borde under uppskovstiden fortfarande få vara räntefria i den mån Kungl. Maj:t så beslutade. Kungl. Maj:t föreslog riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att under angivna förutsättningar *dels* bevilja stadsmissionen anstånd med skyldigheten att inlösa lånen *och dels* medgiva, att lånen finge under uppskovstiden fortfarande löpa utan ränta.

Statsutskottet (utl. nr 73) fann icke någon anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag om betalningsanstånd i och för sig. Då den lämpligaste användningen av anstalten vore oklar, borde riksdagen emellertid enligt statsutskottets mening icke fatta definitivt beslut i ämnet. Härigenom vunnes — anförde utskottet — möjlighet *dels* att på nytt upptaga frågan om anläggningens utnyttjande för statens räkning, *dels* ock att ta närmare kännedom om den verksamhet stadsmissionen kunde komma att upptaga på anstalten. För att möjliggöra en sådan prövning av anlägg-

ningens fortsatta användning borde enligt utskottets mening med hänsyn till avtalsbestämmelsernas innehåll stadsmissionen formellt medges anstånd under tiden räknat fr. o. m. den 1 juli 1953 t. o. m. den 30 juni 1955 med fullgörandet av sina avtalsenliga skyldigheter. Under uppskovstiden, före vars utgång förslag i frågan på nytt borde underställas riksdagen, borde varken staten eller stadsmissionen göra sina ekonomiska anspråk gällande. — Riksdagen (skr. nr 204) godkände statsutskottets utlåtande.

Stockholms stadsmission har i skrivelse den 8 januari 1955 anmält att förhandlingar påginge om anstaltens utnyttjande för statligt ändamål samt att förslag föreläge jämväl om annan disposition. Då förhandlingarna ännu icke slutförts, hade stadsmissionen ansett sig böra hemställa om ytterligare ett års uppskov med återbetalningen av statslånen.

Departementschefen

Undersökningar pågår f. n. om Skarvik-Tallåsens användande för statligt ändamål. Enligt vad jag inhämtat kan man icke med säkerhet räkna med att frågan om Skarvik-Tallåsens framtida disponerande löses före utgången av innevarande budgetår. Det torde därför vara rimligt att stadsmissionen erhåller begärt uppskov under ytterligare ett år.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva att Stockholms stadsmission må fr. o. m. den 1 juli 1955 t. o. m. den 30 juni 1956 beviljas fortsatt anstånd med skyldigheten att inlösa för anordnande av ungdomsvårdsskolan Skarvik-Tallåsen uppburna statslån å tillhoppa 745 000 kronor ävensom att erlægga ränta å desamma.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Börje Carlsson